

Arrest

nr. 53 328 van 17 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 28 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. BREBELS, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 10 mei 2010 en heeft zich op 12 mei 2010 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 10 juni 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 20 augustus 2010.

1.3. Op 27 augustus 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 augustus 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en een Armeens christen te zijn afkomstig van Kamishli. Uw vader zou sinds dertig jaar landbouwgrond in het dorp Dosa huren van de Syrische autoriteiten. Jullie zouden in Kamishli gewoond hebben. Sinds 2006 zou u de verantwoordelijkheid op zich genomen hebben om de werken op de landbouwgronden van uw vader te gaan superviseren. In juni 2006 zouden de Arabieren van het dorp jullie landbouwgrond in brand hebben gestoken. Uw vader zou bij de politie in Kamishli klacht zijn gaan indienen. In juli 2006 zou u met de Arabieren zijn gaan praten om te peilen waarom zij jullie zo behandelen. Hierop werd geantwoord dat jullie, christenen, moeten vertrekken uit het dorp. Hierna zou er een discussie ontstaan zijn en werd u geslagen. U zou samen met uw vader klacht zijn gaan indienen bij de politie. De politie in Kamishli zou uw klacht genoteerd hebben en vervolgens naar de Arabieren gegaan zijn, maar dit zonder enig gevolg aangezien ze het jaar daarop opnieuw de oogst vernielden door er hun dieren op te laten grazen. Op 21 maart 2009 zou een Arabier van het dorp, N.(...) K.(...) zoon van M.(...) K.(...), in een motorongeluk verongelukt zijn. M.(...) K.(...) zou u ervan beschuldigd hebben N.(...) gedood te hebben. Op 22 maart 2009 zou de politie van Kamishli u naar hun bureau meegenomen hebben. Ze zouden u vragen gesteld hebben maar ondanks dat zij vaststelden dat u onschuldig was, zou u nog één maand in het bureau zijn vastgehouden. Via bemiddeling van de priester zou u zijn vrijgelaten. Uw vader zou u aangeraden hebben voorlopig niet naar het dorp terug te keren. In mei - juni 2009 zou uw moeder familie van M.(...) K.(...) vlak aan jullie huis in Kamishli gezien hebben op zoek naar u. Uw moeder zou u telefonisch verwittigd hebben. Uw vader zou u naar Aleppo gestuurd hebben waar u ongeveer zeven à acht maanden woonde en werkte. Ondertussen zou uw vader met de ouderlingen naar M.(...) K.(...) gegaan zijn om tot een verzoening te komen, maar dit was tevergeefs. M.(...) K.(...) zou op bloedwraak uit zijn en u willen doden. Uw vader zou klacht ingediend hebben bij de politie maar zij zouden hulpeloos staan tegenover bloedwraak, hetgeen een naar uw zeggen typisch Arabisch culturele praktijk is. Uw familie zou besloten hebben dat u het land moest verlaten. U zou van Aleppo naar Kamishli zijn teruggekeerd en nog één week bij uw ouders zijn gebleven om afscheid van hen te nemen. Rond 12, 13 of 14 april 2010 zou u Kamishli verlaten hebben richting Turkije. Na een verblijf van ongeveer twintig dagen in Istanbul zou u per vrachtwagen Turkije verlaten hebben. Op 10 mei 2010 zou u in België zijn aangekomen en op 12 mei 2010 diende u hier asielaanvraag in. U verblijft hier bij uw broer, N.(...) A.(...) (OV 5.480.326), die in 2002 omwille van politieke redenen Syrië zou hebben verlaten. Sinds uw verblijf in België zou u via uw ouders vernomen hebben dat de Arabieren nog steeds naar u op zoek zijn.

B. Motivering

Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt Syrië te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U baseert uw vrees bij terugkeer naar Syrië voornamelijk op het feit dat u in het kader van bloedwraak door de familie K.(...) zal worden gedood (gehoorverslag CGVS, pp. 9 en 13). Wat betreft uw vrees om door de familie K.(...) te worden gedood dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd blijkt dat bloedwraak verboden is in Syrië en dat de Syrische overheid, precies tegenover de naar weerspanningheid en ongewenste autonomie neigende Arabische stammen, haar gezagsmonopolie absoluut hardnekkig en consequent verdedigt. Wanneer er geestelijke waardigheidsbekleders bij de onderhandelingen zijn ingeschakeld en niettemin deze bloedwraak verder onopgelost blijft, zal de Syrische overheid ingrijpen. De bevoegde instanties zouden de Arabische families onder druk zetten om van deze bloedwraak af te zien. De nodige machtsmiddelen staan de Syrische overheid daarvoor zonder meer ter beschikking en zullen dan ook zonder enig probleem ingezet worden. Gezien bovenstaande observaties kan er dus geen geloof worden gehecht aan het feit dat jullie na tevergeefse pogingen van de bemiddelaars (gehoorverslag CGVS, p. 10) niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van jullie autoriteiten en dit louter en alleen omdat de politie zich hier niet in kan mengen (gehoorverslag CGVS, pp. 10 en 12). Daarenboven blijkt uit deze informatie ook nog dat een christen nooit een geschikt bloedoffer is voor een gedode moslim. Gezien het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas kan er in verdere lijn ook geen geloof worden gehecht aan uw vrees bij terugkeer voor de autoriteiten die u omwille van uw vlucht zouden verdenken van het doden van een Arabier (gehoorverslag CGVS, p. 13).

Verder dient er te worden vastgesteld dat u uw zogezegde grondproblemen met de Arabieren van het dorp Dosa sinds 2006 met geen enkel concreet bewijs kan staven. Toen er u gevraagd werd of u

geen bewijzen hebt van uw klachtindiening bij de autoriteiten toen u in 2006 door de Arabieren geslagen bent, bevestigt u dat er wel degelijk dergelijk bewijs voorhanden is, maar u zou niet op de hoogte geweest zijn van het belang van het neerleggen van dergelijke documenten (gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 9). Deze vergoelijking voor uw laconieke houding is niet afdoende, temeer u hier bij uw broer N.(...) A.(...) (OV 5.480.326), die in 2003 asiel aanvraag, inwoont. Hij kent met andere woorden de asielpprocedure en de noodzaak van het neerleggen van documenten waardoor het onaanvaardbaar is dat u tot op heden hieromtrent geen documenten hebt trachten te vergaren, dit terwijl u wel in contact staat met uw ouders (gehoorverslag CGVS, p. 5).

Het ongeloofwaardige karakter van uw vrees voor vervolging wordt andermaal onderstreept door het feit dat u nog een zevental maanden hebt gewoond, u huurde er een huis, en gewerkt in Aleppo. Een stad waarvan u zelf aangeeft dat u hier wilde blijven (gehoorverslag CGVS p.11). Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat u gewoon deelnam aan het sociale leven, een houding die totaal niet in overeenstemming te brengen is met de door u beweerde vrees, temeer u dan ook nog eens aangeeft dat de familie K.(...), die uit was op bloedwraak, wist dat u zich in Aleppo bevond (gehoorverslag CGVS, p. 11). Bovendien kan het ook niet overtuigen dat uw ouders u na uw vrijlating enerzijds zouden hebben aangeraden het dorp te verlaten, maar er anderzijds geen graten in zagen gewoon aan de burens te vertellen dat u in Aleppo bent (gehoorverslag CGVS, pp. 9, 11-12). Deze appreciatie wordt bevestigd door de vaststelling dat u vervolgens nog één week bij uw ouders in Kamishli gaat wonen alvorens Syrië definitief te verlaten (gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaart dat u eerst nog afscheid van uw ouders wilde nemen en dat u dit niet telefonisch wilde doen aangezien u nog even bij hen wilde zijn (gehoorverslag CGVS, p. 11). Deze nonchalante houding doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging, temeer u beweert dat de Arabieren naar uw wijk en uw huis kwamen op zoek naar u (gehoorverslag CGVS, pp. 10 en 11).

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er geen verder geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag en bent u er niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het door u neergelegde document, namelijk uw Syrische identiteitskaart, heeft enkel betrekking op uw identiteit, een gegeven dat hier niet ter discussie staat.

Tot slot dient er te worden opgemerkt dat er in hoofde van uw broer, N.(...) A.(...) (OV 5.480.326), die op basis van eigen motieven een asielaanvraag in België heeft ingediend op 30 september 2003 door het CGVS een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen. Op 19 januari 2006 nam de Raad van State een arrest conform met de weigering van de Vaste Beroepscommissie (huidige Raad voor Vreemdelingenbetwistingen).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan dat hij in hoofde wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève en het Aanvullend Protocol van 31 januari 1967 heeft en in ondergeschikte orde een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker betoogt dat er in de bestreden beslissing geen elementen zijn die raken aan de geloofwaardigheid van de doodsb bedreigingen waartegen de overheid hem niet wilde beschermen en dat hij ruimschoots heeft aangetoond vervolgd te worden omwille van zijn godsdienstige overtuiging. Voorts blijkt uit de lezing van het verzoekschrift dat verzoeker een poging onderneemt om de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire bescherming.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat bloedwraak in Syrië verboden is en de Syrische overheid haar gezagsmonopolie absoluut hardnekkig en consequent verdedigt, een christen nooit een geschikt bloedoffer is voor een gedode moslim, hij de grondproblemen met de Arabieren met geen enkel concreet bewijs kan staven, het ongeloofwaardig karakter van zijn vrees voor vervolging andermaal onderstreept wordt door het feit dat hij nog een zevental maanden in Aleppo heeft gewoond en gewerkt, en hij nog één week bij zijn ouders is gaan wonen alvorens Syrië definitief te verlaten.

2.3. Uit de verklaringen van verzoeker zoals weergegeven in het gehoorverslag en het verzoekschrift blijkt dat hij zijn land ontvluchtte omdat hij door Arabische dorpsgenoten met het leven wordt bedreigd omwille van een dodelijk ongeval van één van de zonen van de familie K.

2.4. Het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken. De vrees moet met andere woorden niet alleen subjectief bij hem aanwezig zijn maar ook kunnen worden geobjectiveerd.

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker voorhoudt slachtoffer te zullen worden van (bloed)wraak vanwege de Arabische familie K. omwille van de dood van hun zoon bij een motorongeval op 21 maart 2009, doch dat hij daarvan geen enkel begin van bewijs aanbrengt. Zo toont verzoeker dit tragisch ongeval niet aan, noch dat hij door de politie werd opgepakt en een maand werd vastgehouden voor ondervraging omwille van dit ongeval. Daarenboven is het ongeloofwaardig dat verzoeker zou beschuldigd worden voor dit ongeval nu hij niet eens op de plaats van het ongeval aanwezig was, zoals blijkt uit zijn verklaringen (gehoorverslag, p. 6). De geloofwaardigheid van de beweerde feiten wordt verder uitgehold door de vaststelling dat verzoeker na het beweerde ongeval en zijn voorgehouden arrestatie van één maand, ongehinderd en blijkbaar zonder vrees zeven à acht maanden in Aleppo woonde en werkte. Het is de Raad dan ook een raadsel welk concreet feit verzoeker ertoe aanzette om na zeven à acht maanden, zonder problemen, via Turkije zijn land van herkomst te verlaten. Zijn vrees voor deze Arabische familie wordt finaal ondergraven door de vaststelling dat verzoeker op het ogenblik dat hij besluit zijn land te verlaten naar zijn dorp terugkeert om afscheid te nemen van zijn ouders. Indien verzoeker en zijn ouders een gegronde vrees koesterden voor verzoekers veiligheid kan er redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat zijn ouders, indien zij van hem afscheid wilden nemen, hem zouden opgezocht hebben in Aleppo waar verzoeker blijkbaar in veiligheid verbleef. Dat hij in het grootste geheim terugkeerde en zijn belagers niet op de hoogte waren kan de Raad niet overtuigen, vermits tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal verzoeker zelf stelt "bij ons kunnen ze dat gemakkelijk weten" (gehoor, p. 11). De Raad is derhalve van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan het opgediste relaas en dat verzoeker niet aantoont dat hij "herhaaldelijk op uitdrukkelijke wijze met de dood werd bedreigd".

2.5. In de mate dat verzoeker nog stelt dat hij en zijn familie sinds 2006 door Arabische families die hen het dorp uitwilden werden lastiggevallen en zij daarom de gronden van verzoekers familie in brand staken, wijst de Raad erop dat ook van deze feiten geen enkel begin van bewijs wordt ingediend, terwijl verzoeker verklaarde dat er door zijn vader een klacht werd ingediend bij de politie (gehoor, p. 9). Dat het niet eenvoudig is om documenten te verkrijgen en de politie niet geneigd is om hem te helpen en dit nu nog wordt bemoeilijkt omdat hij in België is, is geen afdoende verschooning vermits hij familie heeft in Syrië waarmee hij contact heeft. Tijdens het gehoor stelt verzoeker nog dat als het echt nodig is hij met zijn ouders zal spreken en zij het nodige zullen doen om het document op te sturen (gehoor, p. 11). Verzoeker gaat eraan voorbij dat de bewijslast in de eerste plaats op hem ligt en dat hij alle stukken die zijn relaas kunnen ondersteunen moet voorleggen en indien dit niet het geval zijn, hij een plausibele reden moet geven waarom de stukken niet worden voorgelegd. Zijn verweer dat indien het echt nodig is hij zijn ouders zal spreken wijst erop dat verzoeker zich niet echt druk maakt om zijn relaas te staven hetgeen de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vrees verder ondergraaft.

2.6. Zo verzoeker poneert dat hij omwille van zijn godsdienstige overtuiging wordt vervolgd is de Raad van oordeel dat verzoeker zijn vrees voor vervolging vanwege de familie K. of de andere Arabieren in zijn dorp niet aantoont en evenmin aantoont dat hij omwille van zijn geloofsovertuiging als Christen geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Syrische autoriteiten. Uit niets blijkt immers dat verzoeker en zijn familie ooit concrete problemen zouden hebben gekend met de Syrische autoriteiten.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève in aanmerking worden genomen.

2.8. Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op

ernstige schade loopt. In acht genomen wat vooraf gaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoont dat hij wordt vervolgd of geïsoleerd door derden en dat hij niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Syrische autoriteiten. Derhalve komt verzoeker niet in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS